

Е. Блекъ.

Въ леговището на тигъра.

реди нѣколко години, когато бѣхъ въ Индия, азъ се запознахъ съ единъ интересенъ старъ господинъ, мистеръ Строкленъ, писателъ и пжтешественикъ. Той често ми разказваше случки отъ своя животъ, пълненъ съ приключения. Ето една:

Капитанъ Вартанъ, мичманъ Линколнъ и азъ, разказваше Строкленъ, бѣхме на ловъ въ горитѣ близо до Квито. Застигнати отъ буря, ние потърсихме убѣжище въ голѣмата пещера, която нашитѣ водачи току що бѣха намѣрили и, седнали вжтре, наблюдавахме презъ отвора какво става вънъ отъ пещерата.

Най-високитѣ кедри се прегъваха като трѣстика; папагали, маймуни и даже змии лежеха проснати на земята, убити отъ дъжда и падашитѣ клоне. Въ нашата пещера бѣше толкова тъмно, че нѣколко крачки навжтре не можехме да се познаемъ единъ другъ. Изведнѣжъ, негде въ дълбочината на пещерата, се чу рѣмжение, което ни накара да настрѣхнемъ. Смѣлиятъ и непредпазливъ Линколнъ, заедно съ водачитѣ, веднага пропѣлзяха по посока на звуковетѣ, които ни изплашиха; обаче, тѣ не бѣха успѣли да направятъ и петъ крачки и чухме очудени виковете, а следъ минута, тѣ вече се върнаха